

IVAN MURÍN
ZO ŽIVOTA

(BÁSNICKÁ TVORBA)

KRISTÍNKE SPOLOČENSTVO

Naša milá Kristínka,
lepšia než liter vínka,
svieže máva nápady,
zo všetkým si poradí!

Líčka tá má červené
a nápady perfektné,
maľujeme fixkou, perom,
presadiť sa dušou celou.

Potom hráme sa aj hry,
od dámy až po karty,
Robo autá maľuje,
každý ho ospevuje.

Dá sa pozerať aj film,
spokojní sme všetci s tým !

Ivo veršík napíše,
každý vraví,
dobrý je !

Modelovať popolník
nevie lepšie veru nik
a chce robiť šachovnicu,
budúcnosť má veru istú.

A k tomu dve školy
aj to má po vôli.
Celý život pred sebou
jednoznačnou odmenou.

FILIP

Filipa má v hlave,

nebolí ho hlava.

Občas pekne krúžky v hlave,

veď je pekný neustále.

Do Trenčína do školy,

on sa ešte strojí.

Preto veci zdravotné,

skúša v plnej zbroji.

VERONIKA

Z Verony do Ríma,
dlhá veru cesta
a naša Veronka
bude na nej hviezda.

Tá mierna moletka,
trocha svalov kde si,
takto to vyzerá,
ozaj veru čo si.

Sestrička Veronka,
injekcie dáva,
občas aj príkazy
preto taká sláva.

ŽANETA

Naša zlatá Žanetka
sedmoro šiat máva.
No a potom v nedeľu
ôsme uzatvára.

Vlasy skoro medené,
keď sa jej pritrafí.
A veď veru také sú
Žanetkine vlasy.

Veď má veru teda,
meter sedemdesiat.
Okuliare k tomu,
preto naša Žanetka
patrí k nášmu domu.

PANI DOKTORKE

Naša pani doktorka,
s počítačmi ochotná.
Ide jej to s mobilom,
nedochádza k omylom.

Pani Janka rozumie,
s počítačmi to sa vie.
Aj sprevádzať pacientov,
vybavuje stránky,
to je prednosťou,
našej milej Janky.

Ešte je aj pekná,
pracovitá včielka,
a ten kľúčik k internetu,
vraví nám tu jednu vetu,
Janka tá sa vyzná,
to jej značím priznať.

NAŠA BEA

Beátka milá,
veselá a clivá.

Bea jednoznačne,
robí všetko vážne.

Lež niekedy zo žartu,
robí v parku prechádzku.

Zasmeje sa ozaj veľmi,
keď odchádza domov dvermi.

Potom doma uprace,
nezostane bez práce.

Pretože je pracovitá,
robotu si svoje pýta.

Bea všetko uprace
a zostane bez práce.

MIŠKA A AĎA

Rozhodne krásna žena,
padnem tu na kolená.
Pred tvou tvárou čistou
a hlávkou viac než istou.

Si skoro idol ženy,
čo všetkých odbremení.
Zo žartu ale vravím,
chcem s tebou chvíle stráviť.

Aj tvoja kamarátka,
aj tá je viac než sladká.
A jak kamarát vraví,
tak úsmev manekíny,
obidve naraz vlastnia.

Copík, ten dneska letí,
no a tak do odvety.
Zajtra nám odlietajú,
Kurz VIEDEŇ naberajú!

ALA

Naša Alenka, tá len dobrá býva,
vlasý blondávé tá v sebe ukrýva.

Prvotriedna sestrička ved' má na to vlohý,
pozrime sa teda, ešte na jej nohy,
veru, veru, veru, to sú známe veci.

NAŠA ZUZKA

Naša Zuzka krásna,
už je skoro jasná.
Okolo klientov sa točí,
a má krásne veľké oči.
Hlávka čierna naozaj,
vlasy krásne sú ozaj.

Sestrička je perfektná,
a rozumie všetkému,
preto nevie nikto nič,
vyriešiť tú dilemu.

Keď si vyberie už jedného priateľa,
nebude to priveľa!

NAŠA SLÁVKA

Slávka naša krásna,
už si skoro jasná.
Tie blondávé vlasy,
sú znak tvojej krásy.

A tá modrá stužka,
vôbec nie si prchká,
vo vlasoch ti svieti...
A máš rada deti..

Je pekná a pracovitá,
dobrých vlastností dosýta!

Tak sa, kráska,
tak sa maj,
vo všetkom nám pomáhaj!

ZUZKA CVIČITEĽKA

Naša Zuzka cvičiteľka,
nie je ona v páse tenká.
Svalov má však akurát,
všade kde má, tam má mať.

Cvičí s nami ostošesť,
bo stihneme obed zjesť.
No a potom naozaj,
po chodbe aj zvonku aj.

A v pondelky rúče,
všetci sú po ruke.
Ešte spolu vychádzky,
ideme na prechádzky.

A keď chytí loptu,
všetci radosť máme.
A aj s celuloidom stolný tenis hráme.

SESTRIČKA ROMANKA

Ach tá krásna Romanka
nezaspala do ráňka.
Lebo nočnú mala a
tak neváhala, lieky si chystala.

V holení je jasná,
Romanečka krásna.
S injekciou vie to, nik nemá na „veto“.

Vlasy žúžol, raz má tá
a to je nám odplata!

SLÁVKE

Postavou je nevysoká,
no hneď nám padne do oka,
veď tu skáče ako laň,
preto sa len ty nebráň,
keď chce podať injekciu,
abo dáku infúziu,
preto všetko strp,
veď je to počuť.

Že tak nežná žena
s takou jemnou pleťou.
Vôkol nás tu behá,
je tak obetavou.

Tá sestrička Slávka,
čo má oči modrozelené
a krásny úsmev
a tie líca krásne červené!

ŠPECIALISTKY

Tie dve milé sestričky,
skoro ako dvojičky,
jedna čierna, druhá hnedá,
rozhodnúť sa ale nedá,
ktorá lepšia je,
bo sú dobré obidve.

Chrbtice nám napravia
a náladu pokazia.
Také, také sú,
len pre potechu.

Už sme všetci zdraví
ako rybičky,
zostali nám choré
už len sestričky.

Preto zajtra v leže
rukuje sa zas,
lebo ver to nie je
veru žiaden špás!

NAŠEJ ZLATEJ ADI

Naša Ad'a Fuková
tá sa len dobre chová.
Občas sa aj zamračí,
úsmev jej už nestačí.

Ona je jak herečka,
v práci nikdy nemešká.
A je dobrá ozaj v práci,
chválitebne jej nestačí.

Už len dáku školu,
by nebolo bôľu.

NA ROZLÚČKU

Posledný raz rúčku daj,

moja milá zlatá.

Lebo potom nik nevie,

čo ma asi čaká...

Preto, že si najkrajšia,

asi v celom kraji.

Ale to ma netrápi,

pre iné sa páčiš.

Že každý vie,

čo je to tá dobrota milá.

Tak som si chcel dať

s tebou aspoň zo dve pivá...

Čo od teba ale chcem,

nie je asi láska.

Lež úsmev tvoj vidieť chcem,

to nie je vec ťažká!

Je to teda tvoja vec,

s kým tráviš dlhé chvíle.

Lež spomienky na teba

vždy mi budú milé!

NENÁVIDÍM SLÁVU

Nenávidím slávu.

Nechcem aby ma na uliciach oslovovali RÁBBI a za mnou behal krdel'

Fotoreportérov a novinárov.

Nechcem, aby ma obchytkávali predajné ženské, lačné po mojich peniazoch.

Napísal som toho už dosť, som aj trochu známy.

Ale sláva sa snúbi s úspechom.

Chcem byť v písankách, alebo aspoň v knihách.

I keď mne úplne stačí, že ma v mojom meste pozná každý druhý, alebo

Aspoň z videnia.

Po inom netúžim.

Nenávidím slávu!

ORANŽOVÁ

Revolúciu nezastavíš!

Môžeš na ňu poslať vojsko, políciu, aj obušky a guľky.

Polícia to vzdá a armáda sa pridá k povstalcom.

A krv, ktorá sa preleje, je krvou mučeníkov!

Revolúciu nezastavíš.

Môžeš jej lídrov dať do väzenia,

keď ale oni budú mlčať, budú kričať kamene!!!

Je to prvýkrát, čo sa bojuje o Európsku Úniu v uliciach!

Revolúciu nezastavíš !

PARALYPIÁDA

Naháňajú celuloid
a je veľká snaha v tom.
Niekedy si prihrajú,
áno ved' štvorhru hrajú.

RIAPOŠ, ten jej kapitán,
ostatní bojujú zaň.
Aj za neho, za všetkých,
medaily sú pre našich.

Zajtra bude strel'ba,
bude sláva veľká!

Azda dáke medaily,
pripravené luky.
Ved' to každý Slováč vie,
už víťazstvo tuší!

A v plaveckom bazéne
aspoň jeden kov.
Ostatné už neišlo ,
bol to planý lov.

Aj Vancouver volal,
preto vaša vôľa.
Bola ozaj veľká,
a úspech nemešká.

Lyžiari, tým nieto hany,
preto chlapci a aj dámy.
Chcú a je v nich oheň pravý,
i keď aj neúspech zbaví.

Curling, to je krásny šport,
mať na bedni aspoň troch.
To je sen náš Slovenský,
všetci pilní jak včielky.

Teraz ide SOČI,
tak 50 ľudí.
Musí ťahať spolu,
nech nik neodbočí,
Plniť všetkých vôľu!

Spraviť niečo pre seba,
kedy bude odveta.
To už nevieme,
takto žijeme.

PRIATEĽ

Priateľ neváha,
pomocnú ruku podá,
no a keď treba,
povie hoci aj Boha!

Lež nemal by to často,
Pán Boh je veľký hráč,
no a keď usúdi,
mohol by potrestať.

Môj priateľ Pavel FRANTA,
tak ten je taktiež taký,
môže si ale so mnou,
hockedy zahrať šachy.

ŽENY

Tak teda tieto ženy sú veľmi múdre aj,
múdrost' z nich aj tak srší, dobrota naozaj!

A že sú ešte krásne,
to vari každý vie,
veď jak Slovenky každé,
najkrajšie na svete!

A podrezaný jazyk ver že žiadna nemá,
A muž teda každý nie je majster sveta.

To škaredé je slovo,
že emancipácia, keď žena zdvihne meter,
dostane rovný plat.

O STAROBE

Postriebrené vlasy,
znak vnútornej krásy .
A v krásnom jej šate
takej rozosmiatej,
ozaj veru zvláštnej.

Inokedy na oslave
zaspievajme nevidane
na ľudové nôty,
starkí naši dobrí!

Občas príde vnuk a vnučka,
podáva sa veru kľučka,
na tých vašich dveroch.
Oslávia to spevom.

Je tu veru staroby,
tak nebude dlžoby,
starým ani mladým,
takto vám ja radím.

PAMÄTNÍK

Takže vraj najhoršie boli moje básne.
tak teda posúdme, boli ozaj krásne?!

A že tretotriedny
budem do 100 rokov,
tak teda posúdme,
koľko ešte krokov
k tomuto zisteniu,
čo sa vážne javí,
tak teda posúdme,
či ja som ten pravý?

Pamätník nebude v SLOVAKII nikdy,
lež moje myšlienky , tie na ZEM už prišli!

PEKÁREŇ

Na prekliatej pakárni,
všetci sme sa zišli,
dajú nám olovranty,
a aj dobrých šniclí..

Ale máme veľa ozaj toho,
Nezostáva povedať len Zbohom!

Zbohom naša pakáreň,
a tie šnicle malé a
hentá elektráreň
zajtra asi nepadne.

Dýchame tu čistý vzduch
z veľkej Ukrajiny
a to bude lepšie, než
oberať rajčiny

Raz pôjdeme všetci tam,
kde je viacej šniclíí
A kde nie sú pakárne,
lež všetkým to myslí !

POHÁR

Čo z prázdnej modlidby,
keď pomôcť treba
chorému na smrť, ach beda , beda, beda!

Ten pohár nepodala
a bola vinovatá,
ach, Bože, odpusť jej,
snáď nebude prekliata!

SLOVENSKO

Za tvoje krásne pláne,
za tvoje milé hole
láskou ja k tebe planiem,
horím ňou stáby zore.

Za zore na úsvite,
za krásny pohár plný,
tu kto chce,
kam chce príde
a nemusí byť prvý.

Tie Tatry nad Dunajom,
tá krásna pravda čistá,
ľud úprimný v tých krajoch.
A sem tam hlava starca sivá...

Váh -rieka,
ktorá zurčí,
čo stále pekný býva
a i keď ho jak v hrnci
priehrada obopína.

Tie lesy, kde si krásky
dávajú rande s dažďom,
tie veľké sny a lásky,
čo nedávajú „ZBOHOM“!

A chlapci podtatranskí
sú rúči ako jedle
a taktiež horehronskí
dávajú dievkam vence.

A modrý Dunaj, Bratislava,
je mesto trochu iné,
je väčšie ako skala,
Lež to tiež SLOVENSKO je!

No keď sa spieva hymna,
Slovákovi hrdlo zvierá,
je lákavá jak izba devy,
ktorá spieva.

SVADOBNÝ TELEGRAM

Veľký Juro malým bol,
teraz je však profesor,
už je to raz tak.
Lenka žurnalistka
Malé decko stíska!.

ÚSPECH

Úspech je lacný dar
a k žene srdca vraj
hodí sa viac jak pravda,
čo býva taká zradná.

Kríž sa už nenesí,
ten sa už nehodí.

Však hviezda päťcípá
ešte sa zapýta?

BEZ MENA

Načo mať priateľstvo,
keď lásku chceš,
čo s takou náhražkou,
keď ty miluješ?

ČO CHCEME?

Chceme sa dotknúť hviezd,
vidíme každý kvet ,
sme takí nežní a predsa občas hrubí,
hockto zo starších chcel by vynášať o nás súdy.

Že za ich časov bolo všetko iné ,
že sa im vidí stále ešte divné ,
že oni nie sú mladí.
Sú od nich takí mnohí,
ktorí nie sú s nami.

Chceme sa dotknúť hviezd
a to je ten náš svet.
Sme krásni a sme mladí, mladí,
všetci už skoro poznáme lásky čary.

Láska ,nie mamon ,to je pre nás všetko ,
sme tí, čo poznajú už, ako chutí ,
niekedy sladkej, potom zase trpkkej chuti
a nás do lásky nikto nenanúti!

Sme mladí, ale vieme, čo sa čaká od nás,
niekedy s chuťou, niekedy nám ju načim dodať.

No vieme, toto je tá naša zem,
je taká krásna, je tak krásny svet!

JEDNEJ „N“

Lásku hľadáš,
ale nenájdeš,
pravá láska
nie je to, čo chceš!

Hľadáš šťastie,
kde sa skrylo len?
Prečo na jazyku
ostáva len blen?

Tak sa pozri,
možno vyšli spoza rohu,
hľadaj ich ,či nejdú tebe oproti?!
Možno ukojíš si túžbu svoju,
keď zas s ďalším zahráš tvoju hru.

Hľadaj lepšie ,
možnože veď nájdeš
jedného čo nemiloval
ešte naozaj !
Slovká nežné on
ti povie známe ,
no a potom ešte
povie: „Daj ! “

Lásku hľadáš ,
ale aj tak nevieš,
že nešťastie bude osud tvoj.
S ohňom hrať sa ide ,lenže
v tvojom srdci
stále bude nepokoj.

Predsa si ju našla lásku, v drogérii ,
pred pultom ju dávajú.
Zas budeš mať možno chvíľu hlavu ľahkú ,
tak ako tú sukňu béžovú !

Je to láska ,
lež bez duše,
je v tom sex aj,
lež srdce je tupé.

MILOVANÁ

Milovaná, čo chceš
všetkými byť snáď,
ja tebou zase len.

Len jedno nie, len jedno nie,
byť tvojej lásky dráb!

Tak celý život bez teba?

No dobre osud môj!

A čo je život ten teda?

Asi len krutý boj.

Dnes však viem,

neprosil som o lásku,

odchod bol s hlavou vztýčenou.

A nekladím si ani otázku.

I pre teba ten život bude boj!

O LÁSKE

Sto žien človek vidí,
srdce chladné je,
stoprvú uvidí,
už sa zachveje.

Íúbiť ženy, to je
túžba odveká,
keď nám cez ruky
už život preteká.

Láska, nepomiň sa nikdy,
ostaň naveky,
nech ťa každý vidí,
v tme svietíť.

A každým dňom žiar,
a každou nocou
a milencov stráž
tam niekde pod oblohou!

OBRAZ

Ty si moje slnce
a aj hviezda ranná,
tvoje pery plné,
ty si strašne krásna!

Iba na tvoj obraz
myslím vo dne v noci,
o tom, či mi niečo strašne
pekné povieš zase,
nemusím, a predsa len ťa prosím,
usmievaj sa na mňa, láska, stále!

Ľubka, tebe patrí táto báseň,
a vieš, že aj srdce v mojej hrudi,
kiež bys ľúbila ma neustále,
kiež bych, Ľubka, tvoje oči
nikdy nezarmútil!

OSUDOVÁ

Túžba myšlienku predčila,
nádej tá ešte stále vo mne žila
a žije ona dodnes aj,
lež už sa s tebou nestretám,
jak stretal som sa denne v škole,
už ty máš iba denné školské bôle!

DVOJKRÍŽ

Ten dvojkríž na lodi
jagá sa jak hviezda
a máme dôvody,
že sa nám to nezdá!

A ľud, čo úprimný
možno jak na chlieb natrieť maslom,
však keby nepriateľ
v tom kraji čarokrásnom
skúsil to útokom,
narazí na železo.

Ešte aj posledný z potomkov Jánošíka
miluje slobodu.
K porobe ťažko zvyká.

Ten dvojkríž na hrade
tam hrdo vlaje on
a dlho do noci
znie svätomartinský zvon.

II. SVETOVÁ VOJNA

Vztýčené pravice,
vztýčené myšlienky,
budúcnosť ľudstva vraj
a rozdelený svet.

BERLÍN – RÍM – TOKIO
a iných tu už niet?

Diabol chcel svojho Boha,
chcel svoju gloriolu,
a v Oswienčime tiež
zohral svoju rolu.

A strácaš gloriolu svoju,
peklo je tvojím osudom,
zuby sú ruským víťazom!

JE TO KOMÚNA?

Červené žrádlo, červené myšlienky
a biela košeľa po uliciach behá.
Kričali „Komúna! Ved' dobyli sme vraj svet!“
A nikto nevidí, že iného tu niet.

Už sú bez červenej,
oružovali nám,
tak nám opekneli,
šuhajci pod'ťe k nám!

A prosím napravte,
čo ste popáchali
a na nič nedajte,
zas stavajte vily!

MUSÍŠ

Musíš myslieť - nemusíš,
vyrátajme na prstoch
a cicvori červení
ešte aj to prekrútia
a ďalej sa opičia.

Musíš myslieť, nemusíš?
A ďalej sa opičia.

Tí červení cicvori,
čo zmenili nálepku,
jak zelené potvory,
ako biele, poslepu.

rútia, sa, kde biela s čiernou splýva
a kde farba ich je len ohnivá..

tie červené cicvori,
čo zmenili nálepku
Už sú preč, už ich niet !
myslieť - nemusíš?
Kdeže teda pravda je?

Nie tam, kde si pomyslíš,
lež, čo povedia červení,
niektorí aj Sionskí, niektorí aj Slovenskí...

Musíš myslieť!

Musíš, ver!

Ale len, čo povedia červení,

chcú a schvália naozaj,

naozaj je tak ozaj!

Ináč si už prázdne,

ba dokonca na dne,

Preto myslí, to čo chceš, demokracia,

len to, prosím, nepovedz,

demokracia!

TVÁR DNEŠKA

Svorka vlkov nenažraná,
čo čakáte na obed,
nenažrancov takých hladná,
chcela by len jesť a jesť!

Zjedli ste už pol Slovenska,
ešte stále nestačí,
zostane len naša bieda,
veď budeme žobráci!

VOJNA V KUVAJTE

Behajú už naše tanky po Kuvajte,
strach a hrôzu rozsievajú všade.

Arab proti Arabovi zbraň vytiahol,
Kuvajtu už niet pomoci,
Kuvajt padol.

Darmo každý vraví v celom svete,
nie ste v práve,
pre vraha je čiernym biele,
svoje vraví neustále.

Výbojnosť a vražda,
ktorá ešte nemá meno,
Irak za HUSAJNA
druhú vojnu viedol !

CHÓRAL

SPARTAK TRNAVA -

ruža voňavá,

SLOVAN BLAVA

góly dáva.

SLOVENSKO do toho,

dajme gólov mnoho.

Dajme zo 5 BRAZÍLII

a nech každý to len vidí a zo 4 NEMECKU-

ujde sa nám potlesku!

Raz vyhráme celkom iste

raz si to poviete,

raz vyhráme celkom iste

tie majstrovstvá v lete!

raz budeme majstri sveta

alebo EURÓPY,

preto teda táto musí sa pochopiť!

KRÁSNE DIEVČA

V každej zákrute už hľadám tvoju tvár,
kde si krásne dievča, chcem ťa nájsť!

Videl som ťa len raz aj to na chvíľu,
nezabudnem na tvár tvoju žiarivú.

Smiala si sa trocha šťastne už,
ako keď ta hladí pekný muž

Ja som úsmev krásny vrátil ti,
chcel som splniť všetky svoje sny.

ODOBIERKA

Počkajte, priatelia,
poviem vám novinu,
čo sa dneska stalo.

Stala sa vec veľká, bohumilá,
slobode hodina odbila.
Hodina odbila veku panenskému,
musí si privykať
stavu manželskému!

Keď sa ona dnes
do kostola strojila,
vienok zelený na hlavu položila.
A že jej spadol ani nezbadala.

Preto priatelia milí,
Kto môžete, napomôžte,
Kto groš, kto zlatku
a mladoženích, celú peňaženku.

UŽ PO VYBRATI VENCA

Milí priatelia, naša nevestička vám dá svoj vienok.

Veľmi pekne ďakuje!

Ale ty, naša milá

Ak chceš svoj vienok dostať,
musíš svojho mužička 10 krát bozkať.

PRVÝ BOZK

Tá iskra v tvojich očiach,
pri prvom stretnutí,
nechcel som ani počkať,
hlava sa zakrúti.

Ten prvý bozk by dala,
už asi každá žena,
no ja som nepobadal,
že to platí pre Teba.

Pár veršov čítaj si,
veď je to na rozlúčku,
a na budúce už,
zlož lepšie z lásky skúšku!

Dva bozky, hubičky,
zas môžem čakať iste.
Tú tretiu odložíš,
pre každý prípad bystre.

PRVÝKRÁT

Prvýkrát, keď čosi cítiš,
Prvýkrát, keď v nebi si,
Prvýkrát, keď máš ten pocit,
že si splníš všetky sny.

Tvoje srdce žhavá láva,
rozpaľuje sa jak pec,
je to asi láska pravá,
ved' to ani žiadna reč.

Nevysloví to, jak ľúbiš,
tú, s ktorou chceš stále byť
a si šťastný, že si prvý
a vari aj posledný ...

V TANEČNÝCH

Praha je d'aleko,
a pán Boh vysoko,
Nimnica však blízko,
tancujete disco.

Dve blondínky z Prahy, tancujete,
všetci čumia, len jak zaexcelujete!

EŠTE RAZ SKALPEL

Ešte raz skalpel, prosím,
zaznelo miestnosťou a
ruka Galasova tá bola istotou.

Pacienti prebudia sa,
zbavení kameňov,
nie všetko ide liečiť,
lež snaha bola v tom!

Ďakujem, doktor Galas,
pán primár a i Kazík,
že ten had Mojžišov
na kríži, že vám slúži,
a že len zlaté ruky vaše
ma zbavili bolesti!

KRÁSA V BIELOMODROM

Sestrička Lenka
má veľké oči.
Je v službe perná
vo dne aj v noci.

Ide sa strhať
teplomer dáva
a nie je drzá.
Preto tá sláva!

Pod'akovanie
sestričke Lenke,
je obľúbená,
ako aj žena.
Ale volá Rakúsko,
hovorí jej – Tak skús to!

Za 40 000, nie jak v nemocnici!

SESTRICĀKE Z

Dobro sa znieslo na zem,
si stelesnený anjel.

Dobro sa znieslo na zem
a že si to ty ja viem.

Zlatisté vlásky tvoje
a nevädzové oči,
Rusínska tvrdohlavosť
ale ved' to ti svedčí!

Bývaš i trocha mäkká,
a najmä k svojej mame,
ale aj k súrodencom,
o tebe je to známe.

Bud' dobrou mamou deťom
počúvaj muža svojho,
tie behajú aj svetom,
a muža svojho oslov!

A PREDSA SI PEKNÁ

Si obyčajná.

Mladá jak ranný vánok.

Máš zvonivý hlas a nižšiu postavu. A predsa si pekná...

Tvoja krása ťa robí ešte krajšou, keď sa skláňaš k uboleným pacientom.

Si obyčajná.

Máš prstenec neposedných vlasov a veľké nezbedné oči.

A predsa si pekná!

DIEVČA V BIELOM

Si žena s veľkým "Ž" !

.

A prvá v bielom plášti,

odpovedz na otázku,

ktorá trochu dráždi?

Odkedy chce sa ti už

skákať cez prekážky?

Bojovať s papiermi,

bojovať proti drakom,

čo ani netreba.

Tak teda v kraji akom

sa toto udieva?

A odpočinok máš,

len keď je nedeľa!

PSYCHÉ!

Ten biely plášť
a útle ramená,
ja neviem snád',
že čo to znamená?

Povahu ľuďom skúmať
a pridať svoje ja
a ešte veľmi dúfať
nech sa už nemýlia!

Na čele malá vráska
a úsmev dvojradý,
natíska sa otázka,
kde by sme chceli byť?

Snád' kdesi v lese, v jeseň,
keď lístie padá v diaľ,
nech nechytá ma tieseň
z nadchádzajúcich rán.

Máš mladosť v sebe jarú
a tebe patrí svet
a iskru v sebe hravú,
nepoznáš útlak tvrdý,
čo predtým bol tu hneď!

HOSTIA

Som tu. Prichádzam ako HOSTIA a som BOH.

Boh Abrahámov a Jakubov, BOH živých a nie mŕtvych.

Som baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta a blažení tí, čo sa na mne nepohoršia.

Prichádzam so svojou tajomnou silou zničiť diabla a pretvoriť svet.

Hosana synovi Dávidovmu!

O CHLEBE

Som tu na to aby som sa rozdal,
a nie všetko satanovi poddal.

Ó, bože môj,

ó , bože môj !

Kýsi žobrák dneska chleba nemá
a ďalší zas spáva v kontajneri.
A tak bože, čo s tým urobíme?

A chudoba prekvitá,

kto má chleba dosýta?

Asi len ten, ktorý, zbraňou rinčí

a preto má občas plné pysky,

či demokrat ohromný, alebo tí červení ...

RAJ

Pozemský raj,
to sa tak Prejta volá
a s Dubnicou splýva
celkom dookola.

Malebný Lieskovec
a pri ňom ZŤS-ka,
Lieskovec už nie je,
ale žije predsa!

A tá krásna Báárska,
naša kopanica,
odkiaľ sa len vzala,
Odkiaľ tu len prišla?

Ale tu sme doma,
tu dýchame kyslík,
je tu lesov vôňa,
my sme z hôr vyšli!

MUSÍŠ!

Musíš myslieť - nemusíš,
vyrátajme na prstoch
a cicvori červení
ešte aj to prekrútia
a ďalej sa opičia.

Musíš myslieť, nemusíš?
A ďalej sa opičia.

Tí červení cicvori,
čo zmenili nálepku,
jak zelené potvory,
ako biele, poslepu,
rútia sa, kde biela s čiernou splýva
a kde farba ich je len ohnivá..
tie červené cicvori,
čo zmenili nálepku
Už sú preč, už ich niet,
myslieť - nemusíš?
Kdeže teda pravda je?

Nie tam, kde si pomyslíš,
lež, čo povedia červení,
niektorí aj Sionskí, niektorí aj Slovenskí ...

Musíš myslieť!

Musíš, ver !

Ale len, čo povedia červení,

chcú a schvália naozaj,

naozaj je tak ozaj !

Ináč si už prázdne,

ba dokonca na dne,

Preto myslí, to čo chceš, demokracia,

len to, prosím, nepovedz, demokracia!

TVÁR DNEŠKA

Svorka vlkov nenažraná,
čo čakáte na obed,
nenažrancov takých hladná,
chcela by len jesť a jesť!

Zjedli ste už pol Slovenska,
ešte stále nestačí,
zostane len naša bieda,
veď budeme žobráci.

STASKÁ A NEFORMÁLNA RUŽA

Je nás päť stálych členov, občas trocha menej, a občas aj trocha viac osôb. V neformálnej ruži. Tu v starom domove dôchodcov pri zimnom štadióne, teraz CSS AVE, v Dubnici nad Váhom. Tento náš ruženec obetavo vedie pán L. Podolák. A ani jeden deň nechýbala medzi nami na tomto ruženci pani Stáska, ktorá má snád' 70 rokov. Chodievali sme sem už na 4. rok. Každý deň sme zahajovali modlitby korunkou k božiemu milosrdenstvu o 15:00. Potom ešte bežné modlitby a podľa toho čo prišlo.

Čo každému pri týchto modlitbách už na prvý pohľad udrelo do očí, pravá ruka sa jej prudko triasla, a najmä prsty. A zrazu, jedného dňa, toto trasenie prstov úplne prestalo. Potom nastupovalo prechodné obdobie, ale len snád' jeden až dva krát sa jej táto ruka triasla tak ako predtým, a teraz už je to v podstate preč. Občas ešte nejaký ten tras, ale len veľmi malý, ba dokonca by som povedal, že je to na absolútnom ústupe. Čo to mohlo spôsobiť?

Ako sa mi pani Stáska priznala, lieky má naozaj dobré, ale ja som presvedčený, že tam štyri roky na ten ruženec nechodila nadarmo...

ÚRAZ

Volám sa Ivan a mám päťdesiat rokov. Som na invalidnom dôchodku.

Bývali sme aj s mamou v Prejte. Teraz už bývame obidvaja v tom istom domove dôchodcov pri zimnom štadióne v Dubnici nad Váhom.

Vzhľadom na to, že začiatkom každého mesiaca zavíta k nám miestny pán farár odslúžiť svätú omšu a spoveď, príležitostne som dal jednu odslúžiť za moju užšiu rodinu, a to za neter, a za dvoch synovcov. To bolo jeden deň v utorok. Ale už na druhý deň potom som zavolał jednej z mojich dvoch sestier, ktorá býva neďaleko bývalého domu Zväzarmu a dozvedel som sa, že jej syn Ľuboš utrpel na nohejbale nepríjemný úraz (tzv. sekeru na nadočnicový oblúk hokejkou).

Bolo to na päť štipov. Údiv sa u mňa nad tým začal striedať až s miernym hnevom. Tak ja som dal na omšu aj za túto „Ježiškovu ovečku“ a on ešte utrpí úraz. Lenže ako som sa hneď aj od sestry dozvedel, „bude to tentokrát len na päť štipov.“ Ale ako povedal doktor, stačilo by keby tá sekera šla čo len o pol centimetra v tomto smere dole, chlapec naveky príde o zrak na ľavé oko.

A tak som sa aj ako autor tohto článku nesmierne zahanbil, lebo ja už veľmi dobre viem, že keď človek podporuje katolícku cirkev (i finančne), ako sa to človeku vždy mnohonásobne vráti. A to či už finančne, alebo na zdraví, atď. Čo môžem jednoznačne potvrdiť na svojej osobe.

**OSLOBODENIE LIESKOVCA, PREJTY, DUBNICE NAD VÁHOM, PRÍLESU,
TRENČIANSKEJ TEPLEJ, TRENCÍNA A NOVÉHO MESTA N.V. V R.1945**

Písal sa dátum 29.4.1945, nedeľa.

Spomínala moja babka Mária Šušková.

„Syn môj! A Romania sa zo dňa na deň otočila. Jeden deň bojovala
Romania proti Stalinovi a druhý deň proti Hitlerovi. Veru syn môj

Romania sa zo dňa na deň otočila.“

A to moja babka ešte netušila, že v Rumunsku bol krátko predtým štátny
prevrat a k moci sa dostali ľavicové sily.

Tie vydali okamžitý tajný rozkaz obrátiť zbrane
rumunských vojakov proti hitlerovcom.

A tak sa nad ránom priplazil rumunský rozviedčik k rozhľadni v Lieskovci,
kde pozoroval okolie nemecký vojak. Rumun Nemca zastrelil a to bolo
signálom pre rumunské vojská v oblasti Lieskovca (Tzv. Zádvoroky) na
mohutný útok proti nemeckým okupantom. Stovky a stovky rumunských
vojakov vyskakovali zo zákopov a útočili proti Nemcom.

Písal sa dátum 29. 4. 1945, nedeľa.

Obyvatelia Lieskovca vďační rumunským vojakom za oslobodenie pozývali
ich hromadne na nedeľný obed, aby sa aspoň raz do sýta poriadne
najedli. Ako spomína moja mama, dnes 76ročná, u mojej babky
obedovalo sedem Rumunov. A boli veľmi, veľmi slušní.

Útok Rumunov pokračoval smerom na Dubnicu nad Váhom.

Tá bola oslobodená tiež 29.4.1945

Útoky rumunskej ľudovej armády na Príles – Trenčiansku Teplú - Trenčín,
až Nové mesto nad Váhom.

To tiež oslobodili Rumuni i keď pamätník v Novom Meste vzdáva hold iba
sovietskym vojakom ...

Zato pamätník na budove Mestského úradu v Dubnici nad Váhom ďakuje
za oslobodenie sovietskej i rumunskej armáde. Totižto ono to bolo tak, že
z druhej strany, trochu ďalej za Váhom k Českej hranici zaútočila na
Nemcov ešte aj Červená armáda. Nemci v zúfalstve ustúpili kade ľahšie
cez Hrozenskovský priesmyk a ďalej na Moravu, aby nepadli do zajatia,
aby sa nožnice nezatvorili.

2. svetová vojna v týchto končinách skončila.

AKO MOJA BABKA VYKYVALA S NEMECKOU VOJNOVOU MAŠINÉRIOU

Moja babka sa dožila úctyhodných 91 rokov a bola dlhoročnou obyvateľkou Lieskovca.

Ako áno, ako, nie, medzi obyvateľmi Lieskovca jedného dňa počas 2. svetovej vojny prenikla informácia, že Nemci budú ubytovávať vojakov po domoch.

Okrem toho moja babka veľmi dobre vedela, že Nemci nemajú radi neporiadok.

Ako sa zariadila?

Neumyla žiaden riad, na priestrannejší kuchynský stôl pribudli ešte tri neumyté vedrá od repy a zemiakov a na zem postavila dokonca dve vedrá od hnoja.

Márne dedko hromžil, čo to rob, ona ho len tíšila:

„Nechaj, Števkó, viem čo robím!“

A keď prišla Nemecká komisia, veliaci dôstojník len zalomil rukami:

„Nichts, nichts schweineri!“

A viac sa Nemci v našej chalupe v Lieskovci neukázali.

